

Posudek bakalářské práce

Název práce: Mezi nebem a zemí: fenomenologie architektury v díle Christiana Norberg-Schulze

Autorka práce: Kateřina Hrdá

Úkol, který si kolegyně Kateřina Hrdá ve své bakalářské práci nakonec předsevzala, se jeví jako dobře zvolený. Rozhodla se představit fenomenologicky orientovanou koncepci architektury, kterou mezi názory Christiana Norberga-Schulze nacházíme. Čerpá přitom zejména ze dvou jeho významných prací, kterými jsou *Principy moderní architektury* a *Genius loci*. Názory Norberga-Schulze však podává s přihlédnutím k další primární literatuře, zejména k textům Martina Heideggera, z nichž ostatně Norberg-Schulz významně vychází, v menší míře pak z formulací Jana Patočky. Některé další významné autory zmiňuje, nebo se k jejich názorům vztahuje jen prostřednictvím formulací samotného Norberga-Schulze.

Samotný výklad názorů Norberga-Schulze je strukturovaný do malých kapitol. Nejprve se autorka stručně věnuje nejobecnějšímu kontextu úvah Norberga-Schulze a poté se zaměřuje na jeho pojetí architektury a na jednotlivé pojmy, se kterými Norberg-Schulz ve svých úvahách pracuje. Jako nejméně přesvědčivé se jeví úvodní obecné kapitoly, ve kterých se autorka věnuje velmi obtížným tématům jako je například vymezení povahy fenomenologické filozofie. Při výkladu pojmů, se kterými pracuje Norberg-Schulz, se však už přidrží primárních textů a při výkladu postupuje i s určitým nadhledem. Bakalářská práce podle mého názoru neobsahuje žádné skutečně podstatné obsahové chyby, na řadě míst by však příspěvek autorky k vysvětlení významu využívaných termínů či témat mohl být obsáhlejší, úplnější, přehlednější nebo přesnější. To se týká například zvláštního pojetí „mimesis“ u Norberga-Schulze, nebo závěrečného výkladu významu mostu v genezi místa jako vytvoření přístupu k „součtveří“, o kterém pojednává Heidegger. Obdobných témat, která jsou samozřejmě k důkladnému výkladu poměrně náročná, bychom však v práci jistě mohli najít.

Mé výhrady se týkají i některých formálních aspektů práce. V textu mluví o „součtveří“ i o „součtveřici“. Nejasnosti se týkají skloňování termínu „imago“. Mohu sice dosvědčit, že po stránce stylistické došlo v závěrečných kolech redakce textu k výraznému zlepšení, přesto se v textu vyskytují i hovorová vyjádření. Například na s. 19 se uvádí: „Identifikace není jenom o rozpoznávání věcí, ale také o prožití jejich významu.“ Upozorňuji na také na nesprávné dělení na primární a sekundární literaturu v seznamu za textem.

Pře uvedené výhrady se však v případě bakalářské práce kolegyně Kateřiny Hrdé jedná o poctivě zpracovávaný, přehledný a dosti erudovaný text, který adekvátně přibližuje základní intence i hlavní pojmy fenomenologické teorie architektury Christiana Norberga-Schulze. Z tohoto důvodu doporučuji předloženou práci k obhajobě a navrhuji ji hodnotit stupněm velmi dobře.

doc. PhDr. Miloš Ševčík, Ph.D.

Praha, dne 25. 8. 2024